

Wieści Gminne

listopad - grudzień 2016
Rok 19, Nr 11 - 12

GAZETA BEZPŁATNA

BIULETYN SAMORZĄDOWY GMINY WAPNO

W numerze m.in.:

- Inwestycje gminne
- str. 2-4

- Biblioteka Publiczna
- str. 5-6

- WTZ w Wapnie
- str. 12
- W cieniu pałacu
- str. 12
- Święto Niepodległości
- str. 13

- Spacerkiem po gminie
- str. 7

Srebrna Góra

część druga

*Niech dni Bożego Narodzenia,
które przypominają nam pierwsze
zjawienie się Jezusa na Ziemi będą,
jak nigdy dotąd szczęśliwymi dniami,
echem śpiewu aniołów i radości pasterzy*

*Życzymy Wszystkim mieszkańcom naszej gminy
radosnego świętowania Bożego Narodzenia
i pełnego nadziei wejścia w Nowy Rok 2017.
Zdrowia, pogody ducha, spełnienia marzeń i Wesółych Świąt!*

Przewodniczący
Rady Gminy Wapno

Radosław Kubisz

Wójt
Gminy Wapno

Zbigniew Grabowski

Szanowni Mieszkańcy

Kolejny rok dobiega już mety. Jakim on był, gdy idzie o Wasze oczekiwania, jakim był gdy idzie o możliwości gminnego budżetu? Co zostało zrealizowane z tych planów w oparciu o środki budżetu gminnego, co zaś zrealizowano ze środków budżetu powiatu, a co ze środków powiatu, wspartych jeszcze dodatkowo środkami budżetu gminnego lub też ze środków zewnętrznych? Czego nie udało się zrealizować?

1. Dokonano modernizacji oświetlenia w Podolinie poprzez wymianę 16 lamp rtęciowych na sodowe.
2. Dokonano montażu lampy ledowej wraz z oprzyrządowaniem w Aleksandrowie oraz wybudowano nowy punkt pomiarowy do oświetlenia drogi.
3. Dokonano montażu 2 lamp ledowych z oprzyrządowaniem w Srebrnej Górze.
4. Dokonano modernizacji oświetlenia w Wapnie poprzez wymianę 11 lamp sodowych na lampy ledowe (ul. Świerczewskiego).
5. Dokonano modernizacji oświetlenia w Wapnie poprzez wymianę 12 lamp rtęciowych na lampy sodowe (ul. Sportowa).
6. W ramach wykorzystania środków funduszu sołeckiego na rok 2016 sołectwa Wapno – Południe na zlecenie Urzędu Gminy w Wapnie Firma „DARKO–Bruk” p. Dariusza Wojtycha z Ruśca dokonała położenia dalszej części chodnika przy ul. Pia-skowej (o długości 94,5 mb. i szerokości 1,5 m. wraz z szerszymi wjazdami do swoich posesji).
7. Stosownie do umowy z dnia 8 listopada 2016r. zawartej pomiędzy Gminą Wapno, a Powiatem Wągrowieckim zrealizowano I etap przebudowy chodnika na ul. Górniczej w Wapnie (Długość przebudowanego odcinka chodnika - 120 m., szerokość – 1,66 m).
8. Przy wsparciu środkami Województwa Wielkopolskiego dokonano przebudowę 1.102,3 m drogi dojazdowej do gruntów rolnych w miejscowości Stołężyn, ul. Poprzeczna i Polna.
9. Dokonano remontu częściowego drogi przy ul. Pocztovej w Wapnie (odcinek od ulicy Wyszyńskiego do ul. Górniczej) w ilości 809 m², grubość warstwy z asfaltobetonu 4 cm)
10. Powiatowy Zarząd Dróg w Wągrowcu wykonał remont przepustów z montażem 4 studzienek ściekowych wzdłuż drogi powiatowej nr 1580P w kierunku cmentarza w Wapnie.
11. Dokonano modernizacji gminnej hydroforni w Stołężynie w formie nowego zestawu hydroforowego, składającego się z 4 nowych pomp. Jest to pierwszy etap modernizacji hydroforni, który w założeniu ma przyczynić się do oszczędności w poborze energii elektrycznej. Ma też przyczynić się do zmniejszenia awaryjności pomp, czy też utrzymania równomiernego ciśnienia w sieci.
12. W ramach funduszu sołeckiego wsi Srebrna Góra dokonano zakupu magazynu na placu zabaw w Srebrnej Górze.
13. W związku z przygotowaniem do sprzedaży pozostałej części dawnego domu kultury w Wapnie, dokonano przeniesienia siedziby Biblioteki Publicznej Gminy Wapno do budynku Przedszkola Publicznego w Wapnie (dokonano adaptacji pomieszczeń mieszkalnych po byłej dyrektor przedszkola).
14. Podjęto działania w kierunku zakupu nowego ciągnika do Urzędu Gminy w Wapnie (zakup zostanie zrealizowany najpóźniej do końca br.)
15. W ramach projektu „Aktywna Mama”, realizowanego w Wapnie dzięki współpracy z Centrum Kompetencji w Poznaniu udało się utworzyć od września br. instytucjonalną formę opieki nad 10 dziećmi w wieku od 1 do 3 lat w Zespole Dziennych Opiekunów w Wapnie. Jest to pierwsza tego typu placówka utworzona w powiecie wągrowieckim. Program ten umożliwia bezrobotnym, biernym zawodowo mieszkańcom Gminy Wapno (7 kobiet oraz 1 mężczyzna) sprawowanie opieki nad dziećmi do lat 3 oraz nabycie nowych kwalifikacji dla 6 osób sprawujących opiekę nad dziećmi.
16. Również przy współpracy z Centrum Kompetencji w Poznaniu od grudnia br. weszło w życie przedsięwzięcie pn. Kompleksowy Program Usług Opiekunческих, świadczonych w społeczności lokalnej naszej gminy. Dotyczy on 20 osób niesamodzielnych (15 osób –

gminy Wapno!

kobiety 60+, mężczyźni 65+ oraz 5 osób w wieku 80+), które ze względu na podeszły wiek, stan zdrowia lub niepełnosprawność wymagają opieki lub wsparcia w związku z niemożnością wykonywania, co najmniej jednej podstawowej czynności życiowej. Jest to również program dla 11 opiekunów faktycznych, opiekujących się osobą nie-samodzielną, nie będącą opiekunem zawodowym i nie pobierającą wynagrodzenia z tytułu opieki nad osobą nie-samodzielną (jest to najczęściej członek rodziny).

Z przykrością muszę stwierdzić, że wejście w życie Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych,

określającej warunki i tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej, albo planowanej zabudowy mieszkaniowej przekreśla na dziś całkowicie nasze dążenia w kierunku lokalizacji wiatraków na terenie naszej gminy, a tym samym pozbawia nas dodatkowych dochodów, które stwarzałyby nam szansę stabilnego rozwoju gminy.

Podobnie ma się rzecz z planami stworzenia miejsca rehabilitacji osób starszych na terenie Wapna. Przewidywana w 2018 r. reforma służby zdrowia w postaci likwidacji Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia i wprowadzenie w jego miejsce Urzędu Zdrowia Publicznego powoduje, że NFOZ nie chce podpisywać umów na tworzenie nowych punktów rehabilitacji osób, a z już istniejącymi

zakładami zawiera umowy tylko na jeden rok. Pomimo poczynionych w tym kierunku starań dotyczących zarówno bazy lokalowej, jak również pozyskania zakładu skłonnego świadczyć te usługi, na dziś nie możemy przekroczyć granicy pewnej niemożności w tym zakresie. Być może w niedalekiej przyszłości uda się jednak zrealizować to zadanie dla dobra całej społeczności naszej gminy.

Dziękuję Wszystkim, zarówno radnym, sołtysom, pracownikom Urzędu Gminy w Wapnie, kierownikom i pracownikom gminnych jednostek za ogrom wykonanych prac, które przyczyniają się do pomnażania dobrobytu naszej gminy.

Wójt Gminy Wapno
Zbigniew Grabowski

Ukończono przebudowę chodnika na ul. Górniczej

Stosownie do umowy z dnia 8 listopada 2016 r. zawartej pomiędzy Gminą Wapno, a Powiatem Wągrowieckim zrealizowano I etap przebudowy chodnika na ul. Górniczej w Wapnie. Termin wykonania zadania, który ustalono na 30 listopada 2016 r. został zrealizowany przed terminem przez firmę: Zakład Instalacji Sanitarnej, Betoniarstwo – Transport Tadeusz Kopała z Bliźyc. Zadanie to zamyka się kwotą 43.772,96 zł brutto. Zostało ono dofinansowane kwotą 10.000 zł z funduszy gminnych. Długość przebudowanego odcinka chodnika – 120 m., szerokość – 1,66 m. W dniu 16 listopada br. dokonano odbioru chodnika przy współudziale inwestora, którego repre-

zentował wicestarosta - Michał Piechocki, wykonawcy – Tadeusz Kopała, dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg – Robert Torz, inspektora nadzoru Powiatowego Zarządu Dróg - Andrzej Targowski oraz przedstawicieli Urzędu Gminy w Wapnie: Wójt Gminy Wapno - Zbigniew Grabowski i podinspektor - Wojciech Maćkowiak. Powyższe zadanie udało się wykonać w ramach współpracy Gminy Wapno z Powiatem Wągrowieckim.

Modernizacja gminnej hydroforni

27 października br. została zawarta umowa pomiędzy Gminą Wapno, reprezentowaną przez Wójta - Zbigniewa Grabowskiego przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy – Edyty Stoleckiej, a firmą HYDRO – VACUUM S.A. w Grudziądzu, reprezentowaną przez Mariusza Simińskiego – Dyrektora ds. Sprzedaży Krajowej i Barbarę Miller – Wiceprezesa Zarządu, Dyrektora ds. Marketingu w sprawie wykonania i dostawy nowego zestawu hydroforowego, składającego się z 4 nowych pomp do gminnej hydroforni w miejscowości Stołężyn. Termin realizacji zamówienia do 14 grudnia br., zaś jego wartość zamyka się kwotą brutto 67.500 zł. Jest to pierwszy etap modernizacji

hydroforni, który w założeniu ma przyczynić się do oszczędności w poborze energii elektrycznej. Ma też przyczynić się do zmniejszenia awaryjności pomp, czy też utrzymania równomiernego ciśnienia w sieci. Wymiana pomp została zrealizowana w terminie.

szczenia awaryjności pomp, czy też utrzymania równomiernego ciśnienia w sieci. Wymiana pomp została zrealizowana w terminie.

Remont cząstkowy drogi na ul. Pocztowej

25 października br. została podpisana umowa pomiędzy Gminą Wapno, reprezentowaną przez Wójta Gminy – Zbigniewa Grabowskiego przy kontrasygnacie Skarbnika Gminy – Edyty Stoleckiej, a firmą „Kowalski Budownictwo Sp. z o.o.„ ze Żnina, reprezentowaną przez Łukasza

Kowalskiego – Prezesa Zarządu na remont cząstkowy drogi przy ul. Pocztowej w Wapnie (odcinek od ul. Wyszyńskiego do ul. Górniczej) w ilości 809 m², grubość warstwy z asfaltobetonu 4 cm. Koszt umowy zamyka się kwotą 23.000,00 brutto. Termin realizacji zamówienia ustalono na 3 listo-

pada 2016 r. Zlecenie z korzyścią dla ogółu mieszkańców zostało zrealizowane w przededniu Święta Zmarłych.

Droga gruntowa w Stołężynie

Podpisana 27 września br. umowa pomiędzy Gminą Wapno, a firmą Kowalski Budownictwo Sp. z o.o. w Żninie na przebudowę 1.102,3 m drogi dojazdowej do gruntów rolnych w miejscowości Stołężyn, ul. Poprzeczna i Polna została zrealizowana zgodnie z ter-

minem, tj. 31 października 2016 r. Koszt całkowity tego zadania zamknął się kwotą 185.257,72 zł. (dofinansowanie ze strony Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu wyniosło 123.000,00 zł. – Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych). Droga z betonu asfaltowego

o szerokości 4 m. została już udostępniona do ruchu kołowego z korzyścią dla rolników i ogółu mieszkańców.

Gminna Biblioteka Publiczna

„(...) Ile Cię trzeba cenić, ten tylko się dowie kto Cię stracił.”

11 listopada to święto najważniejsze dla Polaków, to symbol miłości Ojczyzny, walki o wolność, wiarę i zwycięstwo. W listopadowe popołudnie, w blasku zapalonych świec, spotkali się czytelnicy biblioteki, aby wspólnie uczcić Święto Niepodległości. Wśród patriotycznej scenografii „pośród żółtych liści i palących się lampek, wybrane grono czytelników w ciekawy i inspirujący sposób przypomniało uczestnikom spotkania sytuację polityczną kraju, jaka miała miejsce przed odzyskaniem przez Polskę niepodległości. Największy nacisk położono na ukazanie ducha narodowego, który w czasie 123 lat niewoli, stale wychodził z inicjatywą walki za ojczyznę.

Uczestnicy recytowali wiersze i śpiewali wspólnie pieśni patriotyczne, które pozwoliły zrozumieć rozterki i uczucia walczących o niepodległość. Spotkanie przypomniało nam nie tylko tamte ciężkie czasy, ale wzbudziło w nas

refleksje. Dzień ten dla wielu był lekcją patriotyzmu i historii. Uczestnicząc w obchodach, daliśmy wyraz pamięci o tych wszystkich, dzięki którym żyjemy dzisiaj w wolnej Polsce.

„Kłopoty Misia Zdzisia”

25 listopada z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia Biblioteka zorganizowała przedstawienie dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej i dzieci z przedszkola pt. „Kłopoty Misia Zdzisia”, w wykonaniu aktorów Teatru Moralitet z Krakowa. Spektakl poruszał zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa zarówno w szkole i w domu, jak i na drodze. Perypetie Misia Zdzisia pozwoliły dzieciom uczyć się wspólnie z nim, jak postępować w różnych niebezpiecznych sytuacjach. Dzięki swej asertywności i przestrogom Cioci, poradził sobie ze Złośliwkim, a życzliwość Krzysia pomogła mu w bezpiecznym powrocie do Cioci Smoczycy. Misio Zdzisio opo-

wiedział dzieciom króciutko o mieście swej Cioci - Krakowie

i przybliżył legendę o Smoku Wawelskim.

„Nie starzeje się ten, kto nie ma na to czasu”

„Ciesz się życiem” to hasło przewodnie spotkania z Jolantą Szwalbe, autorką antologii cytatów, która 17 listopada gościła w naszej bibliotece. Pani Jolanta przyjechała do nas z Łodzi. W 2008 roku otworzyła swoje wydawnictwo im. Benjamina Franklina, aby jej książki mogły ukazywać się na rynku. Do chwili obecnej wydała 7 książek m. in. „Wyrusz w drogę”, „Sekrety istnienia”. Swoje książki kieruje dla wszystkich bez względu na wiek i płeć, ale nie ukrywa, że szczególną grupą są osoby 50+. Autorka mówiła o sobie, że jest niepoprawną optymistką, starała się tym optymizmem zarażać innych, prezentując swoje książki i zawarte w nich przepisy na pogodne i spełnione życie. Z pamięci cytowała sentencje ludzi pióra, nauki i kultury. W trakcie godzinowego spotkania potrafiła słuchaczy rozśmieszyć, natchnąć

optymizmem i skłonić do chęci realizowania swoich marzeń, mimo upływu lat. Po wykładzie można było zakupić wybraną publikację z dedykacją. Komplet książek autorki jest już dostępny w naszej bibliotece. Było to niezwykle i ciekawe spotkanie. Padło

wiele mądrych słów cytowanych przez panią Jolantę Szwalbe. Tak więc nie narzekajmy, bądźmy aktywni, cieszymy się każdą chwilą i jak powiedział Jim Haynes” Cieszymy się życiem i przyczyniamy się do radości innych”.

Bieg Trzech Króli

I Bieg Trzech Króli odbędzie się w Stołęzynie (gmina Wapno, Powiat Wągrowiecki), dystans biegu 5km - leśna trasa przełajowa.

Nad organizacją imprezy czuwa Maciej Łucyk z klubu Maratonczyk Poznań. Stołęzyn, to rodzinna miejscowość biegacza. Teraz zaprasza do niej na wspólną imprezę biegową. Na biegaczy czeka pięciokilometrowa trasa biegnąca przez las.

I Bieg Trzech Króli

Zapisy prowadzone są za pomocą strony:

maratonczyk.pomiarczasu.pl.

Wpisowe wynosi 15 złotych. W dniu imprezy wzrośnie ono jednak do 20 złotych. Impreza odbędzie się w piątek 6 stycznia 2017 r. Start o godzinie 13:00. Jak informują organizatorzy, na wszystkich zawodników, którzy ukończą bieg będą czekały na mecie okolicznościowe medale.

Spacerkiem po gminie Wapno

Srebrna Góra

część druga

Wspominałem już o tym, bazując na opracowaniu Zygryda Jankowskiego „Srebrnogóra i jej pałac poprzez wieki” o wizytowaniu Srebrnej Góry przez króla Jana III Sobieskiego wraz ze swoim poczem, o czym miała informować tabliczka umieszczona w prawym bocznym ołtarzu tutejszego kościoła. O tym, że coś musiało być na rzeczy przekonuje mnie odszukany nie tak dawno artykuł w nr 209 Dziennika Poznańskiego z 15 września 1883 r. pt. „Obchody dwusetnej rocznicy odsieczy wiedeńskiej w Srebrnej Górze”: Po niedzielnym nabożeństwie w miejscowym kościele zgromadził się lud, któremu miejscowy dziedzic Stanisław Moszczeński wymownymi słowami tłumaczył znaczenie i pamiątkę chlubnej rocznicy. Po nim drugi wykład miał jeszcze ksiądz W. (Wiśniewski – dopisek autora), a następnie odsłonięto tablicę pamiątkową w kościele. Lud unosił do domów prócz najpiękniejszych wrażeń broszury, medalioniki i obrazki.

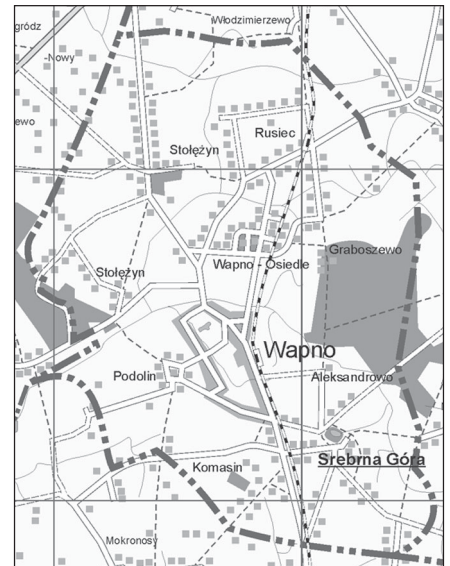
W swoich opracowaniach powołuję się często na notatki zawarte w prasie, bo to niezwykle ważne źródło informacji, wymagające jednak wykonania dużego nakładu pracy, aby taki materiał pozyskać. W temacie Srebrnej Góry, zwłaszcza tej XIX - wiecznej, zarówno prasa polska, jak i nie-miecka są cenną skarbnicą wiedzy. Prześledźmy niektóre z tych źródeł.

Niemiecki Amtsblatt Bromberg (Dziennik Bydgoski) nr 17 z 26 kwietnia 1816 r. informuje, że... podczas kolekty na odbudowę zburzonych wskutek wybuchu kościołów św. Bartłomieja i św. Jakuba w Gdańsku w parafii w Srebrnej Górze zebrano 17 dobrych groszy i 8 fenigów. Amtsblatt Bromberg nr 39 z 26 września 1817r. donosi z kolei o tym, że wojewoda Radziwiński ze Srebrnej Góry ofiarował 15 talarów na pomoc dla głodujących wskutek powodzi w prowincjach nadreńskich.

Amtsblatt Bromberg nr 18 z 5 sierpnia 1820 r. głosi, że dziedzicem Srebrnej Góry jest obecnie Piotr Radziwiński.

Gazeta Wielkiego Xięstwa Poznańskiego nr 61 z 1822 r. informuje, iż kontrakt ślubny zawarli Ignacy Radziwiński i żona Pelagia z Dobrzyckich ze Srebrnej Góry.

Na podstawie informacji Królewskiego Inkwizytoriatu w Koronowie z dnia 28 listopada 1827 r. Amtsblatt Bromberg nr 5 z 1 lutego 1828 r. Zamieszcza następującą informację: „W dniu 3 lipca br. (1827 – dopisek autora) o godz. 8 rano znalazł się w dworze w Srebrnej Gorze człowiek młody, nieznanomy, który twierdził, iż go pewien Żyd dotąd wskazał celem uzyskania służby za kucharza. Gdy państwo w pomienionej wsi o tym żadnej nie posiadali wia-

domości, przeto został ów nieznanomy oddalony, po czym zaraz odszedł. Wieczorem tego samego dnia znaleziono go nieżywego w parowie przy łące. Leżał na wznak, miał palce w ręce skrzyżowane, na piersiach położone nogi kolanami do góry. Wedle zeznań osób, które go widziały i rozmawiały z nim przed śmiercią, wskazywało jego postępowanie na pomieszenie zmysłów. Oświadczył, że jest z Białosliwia.

Amtsblatt Bromberg nr 2 z 14 stycznia 1825 r. informuje, że 23 listopada 1824 r. zmarł ksiądz Nepomucen Boiński (winno być Boniński – dopisek autora), pleban w Srebrnej Gorze.

Amtsblatt Bromberg nr 33 z 15 sierpnia 1828 r. bazując na informacji Urzędu Radczco – Ziemiańskiego w Wągrowcu z dnia 1 sierpnia 1828r. informuje, że stosownie do dyspozycji regencji z dnia 9 bieżącego miesiąca, wystawienie nowych budynków plebańskich w Srebrnej Gorze, jako plebani, stodoły, stajni z oborą i owczarni, łącznie ze zwózką materiałów na 2.549 talarów, 11 srebrnych groszy i 7 fenigów anszlagowane ma być drogą publicznej licytacji w tutejszym biurze w dniu 28 sierpnia br. z rana o godz. 10 wypuszczone.

cd. na str. 8

dok. ze str. 7

Spacerkiem po gminie Wapno

Amtsbaltt Bromberg nr 24 z 10 czerwca 1836 r. na bazie informacji Wydziału Spraw Wewnętrznych w Bydgoszczy z dnia 31 maja 1836 r. informuje, że urząd wójtowny Srebrna Góra został od 1 bieżącego miesiąca rozwiązany i pomiędzy okręgi wójtowne Janowiec, Gołańcz i Łekno rozdzielony.

Amtsblatt Bromberg nr 38 z 23 września 1842 r. pisze, że katolicki pleban Antoni Geryn w Srebrnej Gorze został mianowany i ze strony rządu potwierdzony dziekanem obwodu łeckińskiego.

Amtsblatt Bromberg nr 44 z 3 listopada 1843 r. na podstawie informacji Urzędu Komisariatu Okręgowego w Gołańczy z dn. 26 października donosi, że budowa nowego kościoła katolickiego w Srebrnej Gorze ma być w dniu 27 listopada br. przed południem o godz. 11 – tej na miejscu w Srebrnej Gorze przez licytację mniej żądającemu wypuszczona.

Amtsblatt Bromberg nr 32 z 12 sierpnia 1853 r. Informuje, że gospodarz Szymon Pawlak ze Srebrnej Góry został obrany, potwierdzony i przysięgą zobowiązany, jako komunalny poborca w Srebrnej Gorze i Komasinie.

Amtsbaltt Bromberg nr 43 z 23 października 1862r. pisze o powierzeniu akuszerce Emilii Kinowicz obwodu Wapno i wyznacza Srebrną Górę na miejsce zamieszkania.

Dziennik Poznański nr 142 z 24 czerwca 1870 r. donosi, że w dniu 18 czerwca br. podczas burzy piorun zabił w Srebrnej Gorze dwie krowy i pięć świń.

Orędownik nr 3 z 3 stycznia 1880r. informuje, że 2 czerwca br. (1879 – dopisek autora) zmarł ks.

Jan Jankowski, proboszcz parafii Srebrna Góra.

Kurier Poznański nr 177 z 5 sierpnia 1887r. pisze, iż Srebrna Góra, kościół nasz parafialny podczas osierocenia parafii od śmierci śp. ks. Jankowskiego nieco zaniedbany został dzięki usiłowaniu naszego nowo ustanowionego proboszcza ks. Władysława Haupy pięknie odrestaurowany. Renowacji dokonał p. Szpetowski z Poznania i wywiązał się ze swego zadania ku ogólnemu zadowoleniu. W tym samym czasie, gdy odbywała się renowacja kościoła wystawił jeden z tutejszych parafian, gospodarz Franciszek Lorencki na cmentarzu tuż przy kościele piękną figurę Matki Boskiej Różańcowej, dając wyraz z innymi, którzy ofiarnością swoją do upiększenia kościoła się przyczynili, godny naśladowania pobożności i przywiązania do wiary.

Dziennik Poznański nr 222 z 22 września 1893 r. informuje, że prezesem Kółka Rolniczego w Srebrnej Gorze jest Stanisław Moszczeński, sekretarzem Franciszek Lorencki, ławnikiem ks. Władysław Haupe, a członkami: J. Chęś, W. Ćwik, J. Jarzyński, K. Komasa, W. Nowak, S. Knach, K. Rejent, Józef Strzałkowski, Jan Adamski, Franciszek Chabiński, Józef Łasiński, Antoni Wojciechowski, Jakub Maćkowski, Jan Kędziora, Józef Maćkowski, Jan Maćkowski, Franciszek Szmania, Jan Komasa i Walenty Zamorski.

Kurier Poznański nr 115 z 21 maja 1897 r. informuje, że w czasie burzy w Srebrnej Gorze w dniu 17 maja, w wyniku uderzenia pioruna spaliła się obora i owczarnia.

Gazeta Toruńska nr 286 z 15 grudnia 1898 r. pisze, że w lasku pod Srebrną Górą znaleziono zwłoki młodego mężczyzny i młodej kobiety. Prawdopodobnie miało miejsce samobójstwo z mi-

łości, gdyż przy młodym człowieku znaleziono rewolwer. Oboje, sądząc z ubrania należeli do lepszych sfer towarzyskich.

Gazeta Toruńska nr 118 z 26 maja 1899 r. informuje, że siedmiu parafian ze Srebrnej Góry, którzy tworzyli konną banderę podczas wizytacji parafii przez abp. Stabilewskiego otrzymało mandaty karne za wzięcie udziału w pochodzie, na który w myśl prawa z dnia 11 marca 1850 r. o stowarzyszeniach potrzebne było pozwolenie. Mają oni zapłacić po 15 marek lub każdy odsiedzieć 3 dni więzienia. Wnieśli jednak o rozstrzygnięcie sądowe.

Przyjaciół nr 62 z 23 maja 1901 r. informuje, że ksiądz Haupe ze Srebrnej Góry otrzymał kanoniczną instytucję na beneficjum w Gniewkowie. Z dniem 1 kwietnia został ks. Leśnik z Gołańczy proboszczem w Srebrnej Gorze, natomiast administrację parafii gołanieckiej powierzono księdzu Kammerowi, administratorowi parafii w Wyrzysku.

Orędownik nr 200 z 2 września 1905 r. informuje z kolei, iż od 1 lipca ks. Leśnik, proboszcz ze Srebrnej Góry objął beneficjum w Łeknie, a proboszczem w Srebrnej Gorze został ks. Wawrzyniak ze Świątkowa.

Dziennik Poznański nr 270 z 23 listopada 1913 r. informuje o śmierci w Srebrnej Gorze Zdzisława Moszczeńskiego (syna Stanisława Moszczeńskiego - dopisek autora).

Chciałbym w tym miejscu, bazując na XIX – wiecznych informacjach prasowych pochylić się chociaż na chwilę nad problemem oświaty w Srebrnej Gorze. Szerzej ten temat rozwinę w trzeciej części opisu Srebrnej Góry, biorąc na tapetę mych rozważań szkołę istniejącą tam w latach: 1901 – 2000. Warto jednak wiedzieć, że już wcześniej istniała w centrum

Srebrnej Góry katolicka szkoła elementarna. Na podstawie opisu z 1867 r. dot. katolickich szkół elementarnych należących do dekanatu łeńskiego wiadomo, że Srebrna Góra posiada wtedy szkołę, do której uczęszcza 90 dzieci, uczącą w języku polskim i niemieckim. Szkoła ta znajdowała się wtedy w centrum wsi i nie miała nauczyciela na stałe o czym mówią cytowane poniżej artykuły prasowe z niemieckiej prasy, głównie Amtsblatt Bromberg (Dziennik Bydgoski). I tak:

Nr 17 z 28 kwietnia 1826 r.: Dotychczasowy nauczyciel i organista Jakub Kozłowski zatwierdzony został na intermistrzowskiego nauczyciela przy katolickiej szkole w Srebrnej Gorze.

Nr 9 z 1 marca 1844 r.: Uczeń katolickiego seminarium w Paradyżu Konstanty Tomaszewski na tymczasowego nauczyciela przy katolickiej szkole w Srebrnej Gorze.

Nr 9 z 28 lutego 1851 r.: Nauczyciel Goncarzewicz, dawniej w Turzy, nauczycielem przy katolickiej szkole w Srebrnej Gorze.

Nr 50 z 17 grudnia 1866 r.: Nauczyciel Robert Liersch mianowany tymczasowym nauczycielem w katolickiej szkole w Srebrnej Gorze.

Na mocy ustawy z dnia 23 marca 1933 r. (art.107 ust.1) ustalony został Rozporządzeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 22 września 1934 r. nowy podział gmin wiejskich na gromady. W powiecie wągrowieckim gmina Damasławek została podzielona na 16 gromad, spośród których utworzono też gromadę Komasin obejmującą dotychczasowe gminy wiejskie Komasin i Srebrnogórę. Gminę Żarczyn należącą do powiatu żnińskiego i obejmującą, między innymi obszar dworski Srebrnogóra podzielono zaś na 10

gromad i ustanowiono odrębną gromadę Srebrnogóra.

Słów kilka chciałbym w tym miejscu poświęcić dworowi, pobudowanemu za czasów Józefa Radziwińskiego. Głos Wielkopolski z dnia 13 maja 1972 r. pisze w temacie dworu w Srebrnej Górze: „(...) Pierwsze dwory murowane były najczęściej piętrowe i miały charakter obronny. W XVIII wieku dwór stracił cechy obronne i przekształcił się w wygodną rezydencję mieszkalną, najczęściej parterową, podpiwniczoną. I tak też jest z dworem w Srebrnogórze, który powstał w 1799 roku dla Józefa Radziwińskiego, wojewody gnieźnieńskiego...”

Nie rozpisując się zbyt w temacie samego dworu, bo zrobili to za mnie już inni, chciałbym tylko powołać się na Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, tom V – województwo poznańskie pod redakcją Teresy Ruszczyńskiej i Anieli Sławskiej. Opis, który przytaczam jest zdecydowanie dłuższy od cytowanego przeze mnie: „(...) Zbudowany dla Józefa Radziwińskiego ok. roku 1799, klasycystyczny. Położony na wzniesieniu, wyrównanym do kształtu prostokątnego dziedzińca zajazdowego. Dziedziniec zamknięty od zachodu dworem, od północy i południa budynkami oficyny i spichrza, od wschodu bramą wjazdową, otoczony murem oporowym i ba-

cd. na str. 10

*Srebrna Góra okres międzywojenny
- widok na zabudowania gospodarcze majątku Mieczkowskich*

*Srebrna Góra okres międzywojenny - widok na pałac i kościół
od strony stawów*

dok. ze str. 9

Spacerkiem po gminie Wapno

lustradą z ok. 1925 roku. Dwór, oficyna i spichlerz zabudowane na skarpach wzniesienia, wskutek różnicy poziomu od strony dziedzińca jednokondygnacyjne, od tyłu dwukondygnacyjne. Na zachód i południowy zachód za dworem na niskim terenie park krajobrazowy z sadzawką i grupami starych drzew. Wszystkie budynki murowane, otynkowane...”.

Pisząc o dworze w Srebrnej Górze należy wspomnieć o krążącej tu od kilku pokoleń legendzie, że Radziwiński budował ten dwór z myślą, że doczeka się w nim kiedyś wizyty Napoleona. Twierdzono, że Napoleon uchodząc spod Moskwy (1812 r.) przebywał popasem w Srebrnej Górze. Ile jest w tym prawdy trudno dziś ocenić. W każdym razie mit tej legendy pozostał w społeczeństwie po dziś dzień.

Wspominałem, że w wyniku ślubu z Marianną, córką Józefa Radziwińskiego dziedzictwo srebrnogórskie przeszło w ręce Stanisława Moszczeńskiego. Ten był już w owym czasie dziedzicem Stępuchowa, Brudzynia, Dziekczynia, Grzymułtowic, Kozielska, Mirkowic, Mirkowiczek, Modrzewia, Pętna, Puzdrowca i Werkowa. Około 1820 r. właścicielem Srebrnej Góry zostaje syn Aleksandra, Wincenty Moszczeński (1790 – 1849). Był człowiekiem niezwykle postępowym na owe czasy, ponieważ w 1823 r. dokonuje uwłaszczenia swoich chłopów. Bierze udział w Powstaniu Listopadowym, jako kapitan wojsk polskich.

Ciekawostką może być, na jakich zasadach Wincenty Moszczeński został właścicielem Srebrnej Góry. Czy nie musiał czasami wykupić prawa do tego majątku z rąk hipotecznych wierzycieli? Skłania mnie do takich przemyśleń zamieszczony w Gazecie Wielkopolskiego Księstwa Poznańskiego Nr 96 z 30.11.1825 r.

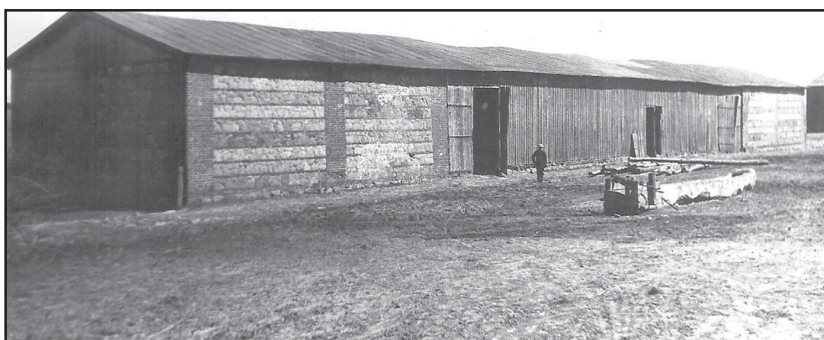
Patent Subhastacyjny o następującej treści: „Dobra Srebrnagora, Wapno, Podolin, Rusiec i Stołęzyn pod jurysdykcją naszą (sądu) w powiecie wągrowieckim leżące, do pozostałości Michaliny Radziwińskiej (żona Józefa Radziwińskiego, zmarła w 1820 r. – dopisek autora), a teraz sukcesorem teyże należące z których: Srebrnagora – na 33.000 Tal., Wapno – na 22.294 Tal., Podolin – na 20.981 Tal., Rusiec – na 18.537 Tal., Stołęzyn – na 35.048 Tal. sądownie oszacowane zostały mają być na domaganie się hipotecznych wierzycieli drogą publicznej licytacji najwyżej podajacemu sprzedane. Tym końcem wyznaczone są trzy terminy licytacyjne, to jest: na dzień 1 marca, na dzień 2 czerwca, na dzień 2 września 1826 r. z których ostatni jest peremtoryczny przed deputowanym W. Sędzią Ziemiańskim Jekel na o godzinie 9. w sali sądu tutejszego...”

Po śmierci Wincentego dziedzicem Srebrnej Góry zostaje jego syn Bolesław Moszczeński (1826 – 1900). Był on już w tamtym okresie dziedzicem Kozuszkowa i Wapna, które nabył w 1866 r. na subhastie (przymusowej licytacji) od Floriana Wilkońskiego za 134.050 talarów (Teki Dworzaczka). Jego własność stanowiły również Kuśnierz oraz Wola. Znany jest on przede wszystkim z tego, że prowadząc w Wapnie odwierty odkrył tu najpierw złoża solanki w 1869 r., zaś idąc dalej tym samym odwiertem udało się natrafić na głębokości 160 m na sól kamienną, co miało stać się w przyszłości przyczynkiem do pobudowania na tych terenach kopalni soli (1911 – 1998).

Bolesław był dwukrotnie żonaty. Po raz pierwszy zawarł ślub około 1850 r. z siostrą stryjeczną, dziedziczką Starężyna, Teodorą

Srebrna Góra - okres międzywojenny - stajnia do koni

Srebrna Góra - okres międzywojenny - obora do krów i chlewnia do świń

Moszczeńską (córką Mateusza Moszczeńskiego i Heleny z Domiechowskich). Zmarła ona w Kucynierzu 31 grudnia 1866 r. Z tego związku, obok córek Anny i Teodory urodził się również syn Stanisław Moszczeński (1856 - 1928), który został właścicielem Srebrnej Góry w drodze spadku po matce na skutek rozliczenia z 23.10.1880 r., wedle którego na każde z dzieci przypadło po 129.000 marek.

Drugi ślub Bolesława Moszczeńskiego miał miejsce w Kcyni 2 marca 1871 r. Z tego związku, zawartego z Kazimierą Wolszlegier (córką Adama i Patrycji z Radziwińskich) urodziły się córki, również Kazimiera oraz Izabela. Niektórzy historycy wspominają też o dwóch innych jeszcze córkach, Gustawie i Marii.

Wspomniany już Stanisław Moszczeński 28 kwietnia 1885 r. zawiera związek małżeński z Joanną Goetzendorf - Grabowską, z którą miał później córki Antoninę i Irenę, synów Zdzisława i Stanisława (imię po ojcu). Ten ostatni był również właścicielem Srebrnej Góry do roku 1925 (niektóre źródła podają datę 1927 r.), którą sprzedał inż. Stanisławowi Mieczkowskiemu, mężowi swojej ciotki Kazimierzy (córka Bolesława Moszczeńskiego z małżeństwa z Kazimierą Wolszleger).

Niewiele osób zdaje sobie sprawę z faktu, że poczta do 1871 r. była w Srebrnej Górze (wtedy Srebrnagóra). Została tu przeniesiona z Wapna po 1860 r. Po roku 1871 ponownie powróciła jednak do Wapna. Ciekawostką może być również miejsce popasu (miejsce zabierania poczty i zajazd) w Srebrnej Górze dla tzw. poczty dyliżansowej, kursującej na trasie Kcynia – Janowiec w miejscu popularnie zwanym „Piątkiem”, przekształconym póź-

niej na „Piątak” czy też „Piątok”.

Edmund Callier kreśli obraz Srebrnej Góry po 1887 r., czyli po nowym podziale W. Ks. Poznańskiego, kiedy pociągnięto granicę powiatową między dworem i wsią, czyli Hubami Srebrnogórskimi. Huby zostawiono w pow. wągrowieckim, zaś dwór wcielono do nowo utworzonego pow. żnińskiego: „Wieś ma 10 dymów, 89 mieszkańców i 225 ha (w tym 177 roli, 28 łąk). Dwór z folwarkiem Aleksandrowem, z którym tworzy okręg dworski, mający 14 dymów, 226 mieszkańców (1 protestant) i 768 ha (w tym 520 roli, 116 łąk, 31 lasu). Czysty dochód z ha roli 13,32 mrk., z ha łąk 13,71 mrk., z ha lasu 3,52 mrk.: chów i tucz bydła; właścicielem jest Stanisław Moszczeński”.

Należy wspomnieć też o tym, że ponad 70 ha ziemi stanowi własność parafii srebrnogórskiej. W okresie międzywojennym oprócz rodziny Trudnowskich w tzw. organistówce mieszkały również rodziny Pusiaków oraz Łuksztetów. Były to rodziny stosunkowo liczne na owe czasy i ich członkowie zajmowali się uprawianiem ziemi kościelnej. Ciekawostką związaną z rodziną Łuk-

sztetów jest fakt zawarcia związku małżeńskiego przez Helenę Łuksztet z Franciszkiem Wachowskim z Bydgoszczy. Z tego związku urodził się zaś Mieczysław Wachowski, przez lata doradca Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Wałęsy, który do września 2016 r. tj. do czasu rezygnacji, pełnił również funkcję prezesa Instytutu Lecha Wałęsy.

Zbigniew Grabowski

ks. Jan Jankowski - proboszcz parafii Srebrnogóra (1848-1879), zm. 02.06.1879 r., w Srebrnogórze, pochowany Mogilno

Podziękowanie!

Wszystkim, którzy w tak bolesnych dla nas chwilach dzielili z nami smutek i żal, okazali wiele serca, duchowego wsparcia, współczucia i życzliwości, wzięli liczny udział w uroczystościach pogrzebowych śp. **Jana Okonia**, a w szczególności księdzu Adamowi Dyderskiemu, Państwu Jach, Mieszkańcom wsi Podolin, Delegacjom, Przyjaciołom, Sąsiadom, Znajomym - za okazaną pomoc, współczucie, wieńce, kwiaty i modlitwy składamy serdeczne „Bóg zapłać!”. Wasza obecność stanowiła dla nas wielką pociechę w chwilach smutku.

Rodzina

Przewodniczącemu Rady Gminy w Wapnie Panu **Radosławowi Kubiszowi** i jego Najbliższym szczerze wyrazy współczucia z powodu śmierci Ojca

składają:

Wójt Gminy Wapno,
Radni Gminy Wapno,
Pracownicy Urzędu Gminy,
Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Biblioteki Publicznej Gminy Wapno oraz gminnych jednostek oświatowych

Wigilijne Spotkanie Integrycyjne w WTZ w Wapnie

Aby tradycji stało się zadość w placówce WTZ w Wapnie, jak co roku odbyło się Wigilijne Spotkanie Integrycyjne. 15 grudnia 2016 r., punktualnie o godzinie 10.00 przybyłych na uroczystość gości powitały kierownik placówki Barbara Senger i skarbnik stowarzyszenia REHABILITACJA pani Henryka Nowak - Tańska. Uroczystość zaszczytli swoją obecnością: Jacek Bielawski – przewodniczący Rady Powiatu Wągrowieckiego, Michał Piechocki – wicestarosta, Jacek Matysiak – Wójt Gminy Damasławek, Mieczysław Durski – Burmistrz Miasta i Gminy Gołańcz, Andrzej Hajduk – Wiceprzewodniczący Rady Miasta i Gminy Gołańcz, Zbigniew Grabowski – Wójt Gminy Wapno wraz z panią skarbnik Edytą Stolecką, Artur Szyper - przedstawiciel PCPR, Janusz Woźniak – Prezes Stowarzyszenia Dolina Wełny, ksiądz

Adam Dyderski proboszcz parafii w Wapnie, Beata Żołnierowicz – Dyrektor DPS w Srebrnej Górze, Magdalena Zygmunt – Dyrektor GOK w Damasławku, Anna Grzewińska – Kierownik GOPS w Damasławku i Anna Popiel – Kierownik GOPS w Wapnie. Spotkanie rozpoczęło się spektaklem muzycznym w wykonaniu podopiecznych placówki pod kierunkiem pana Artura Czajki – instruktora terapii muzycznej. Kolędy i pastorałki przepięknie wykonane, wprowadziły wszystkich zebranych w przedświąteczny, miły nastrój. Kierownik placówki złożyła życzenia świąteczne dla wszystkich uczestników spotkania oraz podziękowała zaproszonym gościom za całokształt dotychczasowej współpracy, ich życzliwość, przyjaźń i pomoc. Społeczność placówki otrzymała serdeczne życzenia od przybyłych gości i świąteczne podarunki. Przy stole

wigilijnym ksiądz proboszcz odczytał fragment Pisma Świętego. Po podzieleniu się opłatkiem uczestnicy uroczystości spożyli potrawy wigilijne przygotowane przez pracownię gastronomiczną. Na podopiecznych czekały pod choinką słodkie prezenty. Wspólne śpiewanie kolęd, miła i ciepła atmosfera towarzyszyła wszystkim zebranych.

„... niech nadchodzące Święta będą radosne, pogodne i pełne optymizmu. Niech osobisty urok tych dni sprawi, że z nadzieją spojrzymy w przyszłość. Niech ciepło świątecznych, szczerych życzeń wzmocni każdego z nas.”

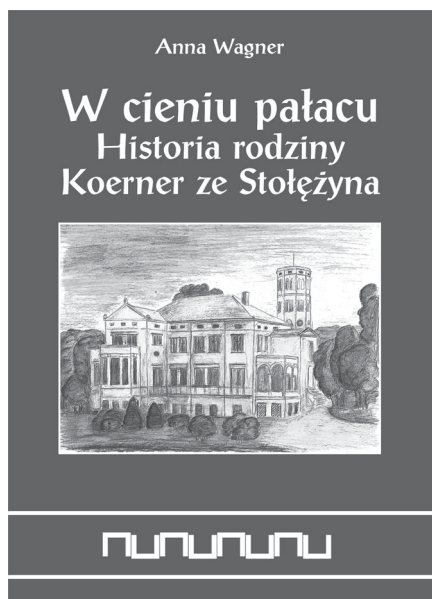
Barbara Senger

W cieniu pałacu

znac z wydaną właśnie publikacją pt. „W cieniu pałacu. Historia rodziny Koerner ze Stołężyna”. Książka opisuje nie tylko dzieje rodziny niemieckich właścicieli, którzy od 1860 r. posiadali dobra ziemskie w Stołężynie, ale zagłębia się również w najdawniejszą historię miejscowości. Te dzieje, które nie znajdują udokumentowania w źródłach, zostały przedstawione na zasadzie porównawczej, co oznacza, że procesy historyczne i przemiany kulturowe, będące udziałem sąsiadujących ze Stołężynem regionów musiały dotyczyć także tej miejscowości. Najbardziej interesującą część tej

publikacji stanowią niewątpliwie wspomnienia rodzinne Koernerów, które w niezwykle obrazowy sposób nawiązują do okoliczności okresu przed II wojną światową oraz samej wojny. Poznanie tej historii pozwoli z pewnością na głębszą refleksję nad tym, jak bardzo zmienił się świat, który już znamy i który jest naszym udziałem od momentu narodzin. Tej dynamiki zmian nie sposób dostrzec w krótkich przedziałach czasowych. Autorki książki, Anna Wagner i Anna Pawłowska, już we wrześniu zapraszały do zakupu

cd. na str. 13

W sobotę (10 grudnia br.) na sali wiejskiej w Stołężynie odbyło się spotkanie mikołajkowe, podczas którego mieszkańcy wsi oraz zaproszeni goście mogli się zapo-

dok. ze str. 12

W cieniu pałacu

książki, która wówczas była na ukończeniu i wymagała tylko kilku poprawek i uzupełnień. Wtedy właśnie, podczas II Stołężyńskiego Spotkania z Historią, zebrano część kwoty na wydanie książki, a wszyscy zainteresowani zakupem mogli wpłacić pieniądze i zarezerwować dla siebie jej egzemplarz. Prace nad wydaniem ruszyły już pod koniec września. Został wykonany skład i przygotowanie do druku, następnie jedna z wągrowskich drukarni wykonała wydruk książki. Nakład nie był duży, mimo to książki cieszyły się bardzo dużym powodzeniem i w tej chwili zostało ich naprawdę niewiele.

Samo spotkanie odbyło się w bardzo miłej atmosferze. Każdy nabywca mógł liczyć na wpis z dedykacją od autorki. Po zakupie rozpoczęła się część oficjalna, powitanie gości i podziękowania złożone na ręce pani sołtys, Wiolety Szalaty oraz Anny Wagner. Wszyscy przybyli goście zostali ugoszczeni piernikiem z domowego wypieku oraz ciasteczkami, cukierkami i kawą. Wspólnie spędzone chwile, rozmowy, wspomnienia i życzenia upływały w przyjemnym nastroju, podkreślanym jeszcze przez przedświąteczne dekoracje na sali.

Na koniec dodam, że historia rodziny Koerner jest częścią naszej historii lokalnej i nawet jeśli budzi kontrowersje, to nie da się jej usunąć i z niej zrezygnować. Warto ją poznać i zrozumieć, bo jest przyczynkiem do pogodzenia się z trudnymi na przestrzeni dziejów polsko-niemieckimi relacjami.

Anna Wagner

Święto Niepodległości w gminie Wapno

11 listopada, to najważniejsze święto dla Polaków, to symbol miłości Ojczyzny, walki o wolność, wiarę i zwycięstwo.

Na dwa dni przed Narodowym Świętem Niepodległości uczciliśmy 98 rocznicę odzyskania przez Polskę wolności po 123 latach zaborów. W środę na lekcjach wychowawczych odbyły się dwa apele z okazji Narodowego Święta Niepodległości. Najpierw dla szkoły podstawowej, a na kolejnej lekcji dla gimnazjum. Uczniowie klas 2, 3b i 3a gimnazjum oraz 5a podstawówki przedstawili krótki program artystyczny poświęcony walce o niepodległość. Wszyscy uczniowie mieli też okazję obejrzeć krótki film dokumentalny o odzyskaniu suwerenności przez Polskę (starsi) lub animację poświęconą polskim symbolom narodowym (młodszy).

(Maciej Ryska)

W listopadowe popołudnie, w blasku zapalonych świec spotkali się czytelnicy biblioteki, aby wspólnie uczcić Święto Niepodległości. Wśród patriotycznej scenografii, pośród żółtych liści i palących się lampek, wybrane grono

czytelników w ciekawy i inspirujący sposób przypomniało uczestnikom spotkania sytuację polityczną kraju, jaka miała miejsce przed odzyskaniem przez Polskę niepodległości. Największy nacisk położono na ukazanie ducha narodowego, który w czasie 123 lat niewoli, stale wychodził z inicjatywą walki za ojczyznę. Uczestnicy recytowali wiersze i śpiewali wspólnie pieśni patriotyczne, które pozwoliły zrozumieć rozterki i uczucia walczących o niepodległość.

(Biblioteka Publiczna)

Po raz już kolejny z okazji Święta Niepodległości w sali sportowej Zespołu Szkół w Wapnie odbył się turniej tenisa stołowego w różnych kategoriach wiekowych o Puchary Wójta Gminy Wapno. Wzięła w nim udział młodzież z woj. wielkopolskiego oraz pomorsko – kujawskiego. Turniej, który od pewnego czasu nosi imię Grzegorza Pietrzyckiego, jego pierwszego organizatora przebiegł sprawnie i bez żadnych komplikacji. Fundatorami nagród byli: Urząd Gminy w Wapnie oraz Starostwo Powiatowe w Wągrowcu. Nad całością spraw organizacyjnych

cd. na str. 15

Parafialne Andrzejki dla najmłodszych

W piątkowy wieczór, 25 listopada 2016 r. po raz drugi odbyły się Andrzejki dla dzieci. Organizatorem był ksiądz Zbigniew Plewa, proboszcz Parafii pw. św. Jakuba Apostoła w Dziewierzewie, którego wsparły otwarte na dobro serca z poszczególnych wsi: Dziewierzewa, Graboszewa, Górek Zagajnych, Miastowic, Ruśca i Żarczyna, należące do parafii. Na miejsce spotkania wybrano Centrum Kultury Wiejskiej w Ruścu. Rolę gospodarza pełniły Panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Ruścu. Można było skosztować domowych wypieków, a na dzieci czekał

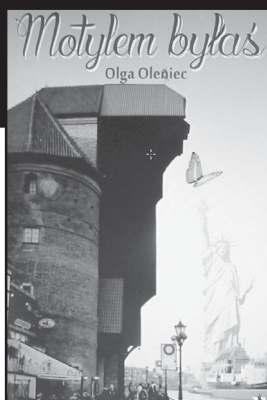
stół wypełniony słodkościami i owocami. Oprawę muzyczną zapewnił Domi Show.

Zgodnie z ogólnopolską tradycją, jednym z głównych tematów spotkania były zabawy andrzejkowe prowadzone przez animatora. Dzieci z wielką radością uczestniczyły w tańcach, konkursach oraz wróżbach, z których dowiadywały się, co ich czeka w bliższej lub dalszej przyszłości. Nie mogło też zabraknąć wróżenia z butów. W czasie zabawy chętnie ustawiały buty, świetnie się przy tym bawiąc. Największe zainteresowanie wśród najmłodszych wzbudziła rozdawana

wata cukrowa. Rodzice oraz zaproszeni goście mogli wziąć udział w licytacjach prowadzonych przez panią Dorotę Czerwińską, sołtysa wsi Dziewierzewo.

Na koniec, w podziękowaniu i na zakończenie wieczoru andrzejkowego ksiądz proboszcz Zbigniew Plewa z pomocą Myszek Miki rozdał najmłodszym „andrzejkowe upominki” oraz zachęcił wszystkie dzieci do uczestniczenia w Roratach.

Motylem byłaś

Pamiętacie Państwo zapewne jeszcze ubiegłoroczną wizytę Volgi Yerafeyenki w naszej gminie podczas, której zbierała materiały o Irenie Jarockiej, nosząc się z chęcią wydania książki w siedemdziesiątą rocznicę urodzin znanej piosenkarki, rodem ze Srebrnej Góry. Odwiedziła ona wtedy w towarzystwie Wójta Gminy Wapno, Zbigniewa Grabowskiego kościół w Srebrnej Górze, w którym była ochrzczona Irena Jarocka, obejrzała ślady Jej dawnego miejsca zamieszkania, jak również srebrnogórski dworek, w którym ojciec artystki był lokajem u Mieczkowskich. Udało się też porozmawiać z osobami, którzy pamiętają jeszcze małą Irenkę z czasów po-

bytów w Srebrnej Górze i w Wapnie, jak również dotrzeć do bliskiej rodziny Jarockiej. Wizyta ta, jak również wiele innych, które wykonała wtedy Volga Yerafeyenka po Polsce zaowocowały wydaniem książki pod tytułem „Irena Jarocka”, liczącej 192 strony. Dziś Olga Oleniec, bo takie nosi obecnie pseudo artystyczne Volga Yerafeyenka wydała nakładem Wydawnictwa Psychoskok Sp. z o.o. z Konina kolejną publikację książkową o Irenie Jarockiej, liczącą ponad 260 stron pod znamienym tytułem „Motylem byłaś”. Olga Oleniec jest też autorką zdjęcia na okładce, którą zaprojektował Robert Rumak. Książkę do druku złożyła zaś Agnieszka Marzol. Książka, która ukazała się na razie w wersji elektronicznej (popularny e-book) poświęconabędzie amerykańskiemu okresowi życia Ireny Jarockiej (1989 - 2008/2009). Będzie to zbiór wspomnień o niej i wywia-

dów z nią, które w tym danym przypadku posłużą jedynie (ale nie wyłącznie), jako wsparcie opisywanych w niniejszej publikacji notek biograficznych. Chociaż na początku miała to być książka opowiadająca wyłącznie o emigranckich (amerykańskich) latach piosenkarki Ireny Jarockiej, to mówiąc delikatnie amerykański rozdział życia piosenkarki wymknął się nieco spod kontroli Olgi Oleniec i został mocno poszerzony, co jak sadzę stanowi tylko dodatkową wartość tej publikacji. Życie naszej krajanki, rodem ze Srebrnej Góry stało się ostatnimi czasy źródłem zainteresowań różnych piszących osób. Przykładem jest chociażby książka Marioli Pryzwan „Wymyśliłam Cię, Irena Jarocka we wspomnieniach”, z której autorką TVP Polonia przeprowadziła ostatnio (03.12.br. o godz. 16-tej) szeroki wywiad.

dok. ze str. 13

Święto Niepodległości w gminie Wapno

czuwali Panowie: Andrzej Szymanik, Leszek Baczyński oraz Radosław Piechowiak.

Dziękujemy!
(Z.G.)

Tradycyjnie już w dniu Narodowego Święta Niepodległości przedstawiciele władz samorządowych gminy Wapno i wapięńskich instytucji złożyli symboliczne kwiaty i zapalili znicze pod Obeliskiem ku czci Bohaterów Poległych i Pomordowanych za Wolność Ojczyzny. W upamiętnieniu 98 rocznicy odzyskania niepodległości wzięli udział: Wójt Gminy Wapno, Przewodniczący Rady Gminy Wapno, Wicedyrektor Zespołu Szkół w Wapnie i poczet sztandarowy z opiekunką samorządu uczniowskiego szkoły podstawowej, przedstawiciele Rady Rodziców Zespołu Szkół oraz Biblioteki Publicznej i Przedszkola. Krótką mowę poświęconą odzyskaniu przez Polskę niepodległości wygłosił wójt gminy, a przedstawiciele chóru zaśpiewali dwie pieśni patriotyczne.

(Maciej Ryska)

Uczestnicząc w obchodach, daliśmy wyraz pamięci o tych wszystkich, dzięki którym żyjemy dzisiaj w wolnej Polsce.

Grali strażacy

Druhowie z OSP w Wapnie byli organizatorami kolejnego, tym razem Mikołajkowego turnieju halowego w piłce nożnej, który 3 grudnia br. w Sali sportowej przy Zespole Szkół w Wapnie zgromadził na starcie wstępnie 8 drużyn (nie dojechała drużyna OSP Niemczyn), podzielonych na dwie grupy. Stojący na bardzo wysokim poziomie sportowym turniej unaoczniał wszystkim, że być dziś strażakiem, to także być sprawnym, wysportowanym, gotowym do różnych zadań młodym człowiekiem. Turniej przebiegał w sportowej atmosferze, na co niewątpliwie wpływ miało dobre sędziowanie (sędziowie z Wydziału Sędziowskiego OZPN Piła). Po zaciętej sportowej rywalizacji do szerokiego finału dotarły drużyny OSP Kłęcko, OSP Kcynia,

OSP Wapno, OSP Dziewierzewo, które w tej właśnie kolejności zakończyły też turniejową rywalizację. W turnieju uczestniczyły ponadto OSP Sipiory, OSP Gołańcz i OSP Sienno. W meczu o miejsce pierwsze o ostatecznym rozstrzygnięciu zadecydowały rzuty karne, zaś w meczu o miejsce trzecie OSP Wapno pokonało OSP Dziewierzewo (5:2). Turniej otworzył Wójt Gminy Wapno Zbigniew Grabowski, zaś zorganizowali go wzorowo druhowie Jarosław Wiertel, Tobiasz Biniewski i Jakub Cybul.

Gratulujemy i dziękujemy!

Ewidencja ludności w gminie Wapno

wg stanu na 15 grudnia br.

Wykaz ilościowy mieszkańców:
Aleksandrowo - 117 mieszkańców
Graboszewo - 40 mieszkańców
Komasin - 80 mieszkańców
Podolin - 194 mieszkańców
Rusiec - 164 mieszkańców
Srebrna Góra - 327 mieszkańców
Stołężyn - 550 mieszkańców
Wapno - 1.608 mieszkańców

**Ogółem gmina Wapno
3.080 mieszkańców
w tym 3.025 stałych,
55 czasowych**

Urodziny w okresie:

01.01.2016 – 15.12.2016 r.
– 28 dzieci

Zgony w okresie:

01.01.2016 – 24.10.2016r.
– 41 osób

Najstarsi mieszkańcy gminy Wapno wg stanu na 15.12.2016 r.:

1. Lemańska Helena
- Stołężyn, ur. 20.01.1918 r.
2. Chosińska Joanna
- Podolin, ur. 08.11.1918 r.
3. Antkowiak Franciszka
- Wapno, ur. 04.05.1920 r.
4. Adamczyk Zofia
- Srebrna Góra, ur. 21.03.1921r.
5. Krawczyszyn Helena
- Srebrna Góra, ur. 05.06.1921r.
6. Mincewicz Marianna
- Srebrna Góra, ur. 10.08.1921r.
7. Kościelniak Stefania
- Srebrna Góra, ur. 02.09.1921r.
8. Śliwiński Bernard
- Srebrna Góra, ur. 08.04.1922r.
9. Jelińska Maria, Anna
- Srebrna Góra, ur. 27.06.1922r.
10. Piela Kazimierz
- Rusiec, ur. 18.11.1922r.

Emerycy w Wapnie Świętowali swoje 25 - lecie

Swoją 25-tą rocznicę powstania obchodziło Koło Terenowe Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Wapnie. W świetlicy wiejskiej w Ruścu miały miejsce okazjonalne obchody rocznicowe, na które przybyli licznie zaproszeni goście ze Starostą Powiatu Wągrowieckiego Tomaszem Krancem, Wójtem gminy Wapno Zbigniewem Grabowskim, Przewodniczącym Rady Gminy Wapno Radosławem Kubiszem na czele. Byli również przedstawiciele Zarządu Rejonowego PZERI z Wągrowca z przewodniczącą Aleksandrą Podemską, a także delegacje z zaprzyjaźnionych kół z ościennych gmin, jak również reprezentanci lokalnych stowarzyszeń i organizacji współpracujących na co dzień z Kołem Terenowym PZERI w Wapnie.

Przewodnicząca i jedna z założycielek miejscowego koła p. Bożena Kubasik, która jest nim od początku jego istnienia w emocjonalnym wystąpieniu przedstawiła historię działalności tej organizacji na przestrzeni minionych lat. Koło, które początkowo liczyło, aż 137 osób malało z czasem wraz z odejściem do wieczności kolejnych członków.

Głównym celem działalności koła było zawsze zagospodarowanie wolnego czasu jego członków, ich aktywność życiowa, zabawa

i współpraca z wszystkim organizacjami na terenie gminy i powiatu. Stąd we wspomnieniach powracały chwile spotkań z pensjonariuszami Domu Pomocy Społecznej w Srebrnej Górze, wspólne wyjazdy do teatru, kina czy też organizacja wieczorków tanecznych. W pamięci utkwiły też wyjazdy autokarowe nad polskie morze, czy też do niemieckiego Amelinghausen na spotkanie z tamtejszymi emerytami. Koło organizowało przez lata spotkania w ramach Dnia Seniora, wieczory oplatkowe, spotkania towarzyskie członków koła, a nawet ich rodzin. Współpracowało z sąsiadującymi kołami oraz zarządem rejonowym, chociaż najmilej wspominane są nadal wszystkie działania podejmowane na rzecz koła we współpracy z prezesem Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Wapno p. Leonardem Przesławskim. Z tej współpracy zrodził się pomysł utworzenia szkoły III wieku, zajęcia z fotografiki, lekcje poznawania świata czy też pracownie prac manualnych.

Z okazji święta nagrodzono wyróżniających się aktywnością członków koła, pamiętano też jednak o tych, którzy odeszli już na wieczną wartę czcząc ich pamięć minutą ciszy i wspominając ich działania. Wypada mieć nadzieję, że przed członkami koła kolejne 25 lat aktywnej działalności, które pozwoli utwierdzić wszystkich w przekonaniu, że starość to też radość.

